

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Sžr/50/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5011201069                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.04.2012                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Igor Belko               |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2012:5011201069.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Ing. Q., bytom M., proti odporcovi: Správa katastra Čadca, so sídlom Ľ. Podjavorinskej 2576, Čadca, za účasti: W., bytom J., W., bytom J., S., bytom J., MUDr. PhDr. F., bytom J., ul. M., o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu V-2517/2011 zo dňa 27.7.2011, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp 40/2011-19 zo dňa 16. januára 2012, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp 40/2011-19 zo dňa 16. januára 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením opravný prostriedok navrhovateľky podaný odporcovi dňa 13.9.2011 proti rozhodnutiu odporcu V-2517/2011 zo dňa 27.7.2011 odmietol podľa 250p OSP, nakoľko navrhovateľka podala opravný prostriedok oneskorene. Napadnutým rozhodnutím odporca zamietol návrh na vklad kúpnej zmluvy V 2517/2011 uzavretej medzi účastníkmi W., W., S. ako predávajúcimi a MUDr. PhDr. F. a Inf. Q. ako kupujúcimi. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal.

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil s poukazom na ust. § 24 ods. 2 zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Uviedol, že v zmysle citovaného ustanovenia platí fikcia, že rozhodnutie bolo navrhovateľke doručené dňa 8.8.2011 (pondelok). Keďže posledný deň 3-dňovej úložnej lehoty pripadol na sobotu, posledný deň lehoty sa posunul na najbližší pracovný deň - pondelok. Navrhovateľka si rozhodnutie fyzicky prevzala 16.8.2011, ktorý dátum je však vo vzťahu k určeniu začiatku lehoty na podanie opravného prostriedku právne irelevantný.

Od dátumu doručenia t.j. od 8.8.2011 plynula navrhovateľke 30 dňová lehota na podanie prostriedku podľa § 250m ods. 2 OSP a lehota jej uplynula dňa 7.9.2011. Navrhovateľka opravný prostriedok podala odporcovi osobne až dňa 13.9.2011, ktorú skutočnosť na výzvu súdu z dôvodu nečitateľnosti príjmovej pečiatky navrhovateľka potvrdila v liste zo dňa 17.12.2011.

Na základe uvedených skutočností krajský súd opravný prostriedok ako oneskorene podaný odmietol

podľa § 250p OSP.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka včas odvolanie, v ktorom žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Uviedla, že fikciu doručenia uplatnenú krajským súdom považuje za nezákonnú, pretože má za to, že v jej prípade neboli dodržané podmienky v zmysle § 24 ods. 2 Správneho poriadku na jej uplatnenie. Dôvodila, že spolu s manželom MUDr. PhDr. F. sa už niekoľko rokov (od roku 2006) v období od apríla do októbra každoročne zdržiava v rodinnom dome, v obci J., kde v tieto mesiace býva nepretržite, odtiaľ denne dochádza do práce a z práce späť. Obci J. platí miestnu daň, daň z nehnuteľností, poplatok za odpad, elektrinu ako všetci riadni občania obce. Dôvodom ich dlhodobého pobytu je najmä ťažké zdravotné postihnutie syna W.. Ako dôkaz, navrhovateľka predložila potvrdenie Obecného úradu zo dňa 2.2.2012. Navyše v dňoch 3.8.2011 do 14.8.2011 v zamestnaní čerpala dovolenku (potvrdenie zamestnávateľa zo dňa 7.2.2012), počas ktorej sa nachádzala nepretržite v obci J..

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa práve v čase prvého a druhého pokusu o doručenie predmetnej zásielky ako aj v čase plynutia 3 dňovej lehoty od uloženia zásielky zdržiavala mimo miesta registrovaného trvalého pobytu, preto si zásielku nevyzdvihla tak, aby jej včasným prevzatím vylúčila fikciu doručenia.

Na základe uvedeného vyjadrila navrhovateľka presvedčenie, že v jej prípade nemožno v súlade s § 24 ods. 2 Správneho poriadku uplatniť fikciu doručenia, pretože táto nie je platná, ak nie sú dodržané zákonné podmienky pre jej uplatnenie a preto má za to, že za deň doručenia správneho rozhodnutia možno v jej prípade uplatniť dátum 16.8.2011, kedy osobne zásielku na pošte prevzala.

S poukazom na ustálenú judikatúru NS SR (R 42/1999, R 70/2002, R 23/1994, R 5/2006) vyjadrila presvedčenie, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je nezákonné a preto žiadala aby odvolací súd rozhodnutie ako nezákonné podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné a uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Zákonná konštrukcia umožňujúca náhradné doručenie v zmysle citovaného ustanovenia § 24 ods. 2 SP vychádza z toho, že adresát sa v dobe doručenia (t.j. v konkrétny deň) skutočne zdržiava v mieste doručenia. Aj keď tento pojem nie je výslovne definovaný, zjavne sa jedná o miesto, kde by adresát mohol byť v rozhodnej dobe doručovateľom zastihnutý, a to buď priamo, alebo aspoň prostredníctvom upovedomenia o uložení zásielky, ak bolo urobené vhodným spôsobom.

Pri doručovaní poštou sa miesto, deň a spôsob doručenia preukazuje zásadne doručenkou, ktorú pošta vracia späť odosielateľovi (odosielajúcemu súdu). Príslušnou poštou vystavená doručienka zachytávajúca postup pri doručení, vrátane údajov vyžadovaných ustanovením § 24 ods. 2 SP, potvrdzuje to, čo je v nej uvedené, pričom údaje uvedené na doručienke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Tento dôsledok však môže nastať len vo vzťahu k tomu, čo je na doručienke skutočne uvedené. Pokiaľ doručienka neobsahuje údaj, že sa adresát v mieste doručenia zdržoval, nie je osvedčené, či táto podmienka náhradného doručenia je splnená. V takomto prípade je povinnosťou súdu vykonať šetrenie

na zistenie jej splnenia, pričom nie je povinnosťou účastníka (resp. jeho zástupcu), ktorému bolo doručované, navrhnúť dôkazy na preukázanie svojho prípadného tvrdenia, že sa v čase doručovania v mieste doručenia nezdržoval (účastník nemá povinnosť preukazovať opak toho, čo nie je uvedené na doručení, teda o čom neplatí predpoklad pravdivosti).

V preskúmvanej veci je z obsahu doručenky založenej v spise zrejmé, že obsahuje len údaje o tom, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný dňa 2.8.2011, opakované doručenie bolo vykonané 3.8.2011 a zásielka bola uložená na pošte 3.8.2011. Okolnosť, že sa navrhovateľka v mieste doručenia dňa 3.8.2011 zdržovala doručenka nepotvrďuje, pretože žiaden takýto údaj na nej uvedený nie je (doručenka neobsahuje predtlač so slovami „hoci sa v mieste doručenia zdržuje“). Za týchto okolností bolo povinnosťou krajského súdu vykonať šetrenie na zistenie tejto okolnosti. Pretože krajský súd takto nepostupoval, je jeho rozhodnutie o odmietnutí opravného prostriedku predčasné a teda nesprávne.

Ak teda krajský súd odmietol opravný prostriedok navrhovateľky ako oneskorene podaný bez toho, aby boli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie, odňal jej týmto rozhodnutím možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f) OSP.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa § 221 ods. 2 OSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 226 OSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

O trovách konania rozhodne v súlade s § 224 ods. 3 OSP súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.